

foranledigede til at flytte fra den Kommune, hvor de havde Ophold, da Forsørgeren reiste bort, vil det let sees, at Forsørgelsen vil stee baade bedre og lettere. — bedre for Familien og lettere for Kommunen —, naar Understøttelsen meddeles i det Sogn, hvor Familien til enhver Tid boer, end naar den fra et Sogn skal hvedes en Familie, som maastee er reist flere Mile bort. Kommunen vil naturligtviis drage Omsoerg for, at de Paagjældende faae ikke blot Pengehjælp, men ogsaa Hjælp in natura, men fra den sibstnævnte Hjælp er en Familie, der reiser langt bort, affaaeren. Da nu Forsørgelsespligten er gjensidig for Kommunerne, og Ingen veed, hvor Byrden vil træffe haardest, troer jeg, at det vil være rigtigst, at Forsørgelsespligten paahviler den Kommune, hvor Familien for Tiden har eller fremtidigt tager Ophold. Det vilde være urigtigt, om Forsørgelsesforholdene skulde lægge Baand paa nogen Familie og forhindre den i at flytte til andre Steder, hvor den ved Familieforhold eller ved Bekjendtskab kan leve billigere og under bedre Bilskaar, end om den paa en Maade skulde være bunden til en Kommune, hvor den — saaledes som Smaafolk ofte gjøre — havde taget Ophold for kort Tid. Til disse faa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Jagerslev: Det er nogle Ytringer af den ærede 1ste Landsstingsmand for 7de Kreds (L. Jensen), der have givet mig Anledning til at forlange Ordet, for i den kommunale Friheds Interesse at gjøre Indsigelse mod den Anskuelse, som han har søgt at gjøre gjældende. Jeg mener, at Lovudkastet tydelig nok betegner, til hvem Vedkommende har at henvende sig. Det er naturligtviis paa Landet til Sogneforstanderskabet eller dets Formand og i Byerne til Kommunalbestyrelsen. At en almindelig Lov skulde gaae ud paa at foreskrive Kommunalbestyrelserne særegne Regler, hvorefter de skulde ligne en sliig Understøttelse, kan jeg ikke ansee for helbigt. Jeg troer, at den kommunale Frihed maa hævedes ligesaa vel som den statsborgerlige Frihed. Jeg troer, at en Kommune ved Valget af sine Repræsentanter har overgivet i et bestemt Antal Mænds Hænder at varetage, hvad der bør varetages i Kommunen, saaledes

at de navnlig i Forbindelse med Beboerne — og Kommunalbestyrelserne ville nok, navnlig paa Landet, høre Beboernes Mening — kunne tage Beslutning om, paa hvilken Maade Hjælpen lettest kan ydes. At der i den Henseende foreskrives andre Regler end den almindelige, som Lovudkastet indeholder, kan jeg ikke ansee for helbigt. Jeg er naturligtviis aldeles enig med de ærede Talere i, at det er ganske i sin Orden, at de udkommanderede Mænds Familier sikkes mod Trang. Jeg har altsaa i denne Henseende hverken i Realiteten eller i Formaliteten Noget mod Lovkastets Bestemmelser at erindre, og jeg kan ikke ønske, at der indsættes mere specielle Bestemmelser, end der findes deri.

Derimod forekommer den Bemærkning, som den ærede 4de Landsstingsmand for 9de Kreds (Rasmussen) gjorde, mig at være vel grundet. Der er mange Tilfælde, navnlig hvor der foretages Jernbanearbejder og andre saadanne Arbejder, hvor Familier for kort Tid have faaet Ophold paa et Sted, der forresten paa ingen Maade er deres Hjem, og det vilde være temmelig haardt at formene saadanne Familier at vende tilbage til det Sted, hvor de have Slægt og Venner, hvor de tidligere have haft deres Tilhold, og hvor det vilde være dem langt lettere at leve end paa det fremmede Sted, hvor de for Diebliffet boe af den Grund, at Manden havde en diebliffelig Fortjeneste der.

Indenrigsministeren: Jeg maa maastee først med Hensyn til den af den ærede Formand fremsatte Bemærkning om en Mangel ved Lovkastets § 3, hvilken efter hans Opfattelse muligen vilde kunne betragtes som stridende mod Grundloven, tillade mig at ansøge, at jeg ikke finder, at det kan betragtes som en Nægtelse af den Rigsdagen tillagte Andeel i den lovgivende Magt, at det i en af Rigsdagen vedtagen Lov fastsættes, at Lovens Ophør skal afhænge af en eller anden indtrædende Begivenhed eller af Hs. Majestæts Resolution. Jeg troer, at man tidligere har gjort langt stærkere Brud paa det Princip, der ligger til Grund for den af den ærede Formand udtalte Anskuelse, naar man i Rigsdagen har vedtaget Love, i hvilke det er overladt Kommunalbestyrelsen og andre administrative Au-